

கலித்தொகையில் மெய்ப்பாடுகளும் நிலைக்களன்களும்

ஆய்வாளர் ஆ. தாமஸ் சுரேஷ்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
தூய சுவேரியார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாளையங்கோட்டை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

நெறியாளர் முனைவர் ச. கந்தன்

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தூய சுவேரியார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாளையங்கோட்டை

மலர்: 12

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: மே

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v12iS1-May.8995>

முன்னுரை

தமிழில் தொன்மை வாய்ந்த இலக்கண நூலாகத் திகழும் தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. இதில் அகமென்றும் நூற்பாக்களுள் புறமென்றும் கொண்டு பிரிவுகளைக் வகுத்துச் சொல்லும் வாழ்வியல் முறையை பொருளதிகாரத்தின் ஆறாவது இயல் மெய்ப்பாட்டியல் ஆகும். மெய்ப்பாடுகளுக்கு என்று ஒரு தனி இயலைத் தொல்காப்பியர் வகுத்திருக்கின்றார். இங்ஙனம் தனி இயலாக வகுக்கும் அளவிற்கு அவர் காலத்தே மெய்ப்பாடுகள் இலக்கிய ஆட்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் மெய்ப்பாட்டியலை உவமவியலுக்கு முன்னதாக - அமைத்துள்ளார் எனக் கருத இடமுண்டு. இத்தகு சிறப்புடைய மெய்ப்பாடுகள் கலித்தொகையில் இடம் பெற்றிருக்கும் முறை குறித்துக் காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மெய்ப்பாடு - சொற்பொருள் விளக்கம்

மெய்ப்பாடு என்பது மெய்ப்படு என்பதன் திரிந்த வடிவமாகும். படு என்னும் தொழிற்பெயர் பாடு என நீண்டு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராகின்றது. மெய் படு - மெய்ப்படு மெய்ப்பாடு மெய் (உடல்) படு (தோன்றுதல்) மெய்யில் படுதல் மெய்ப்பாடு. அதாவது உணர்ச்சியாவது புற உடலில் வெளிப்படுதல் மெய்ப்பாடு எனப்படும்

இளமை

நகை என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றுதற்குரிய நிலைக்களன்களில் இளமை இடம்பெற்றுள்ளது. இளமை என்பதற்கு குழவி கூறும் “மழலை என்று இளம்புரணரும் தன் இளமையான் பிறரை நகுதலும், பிறர் இளமை கண்டு தான் நகுதலும்” எனப் சோமசுந்தர பேராசிரியரும் மழவு அறிவு முதிராப் பிள்ளைத் தன்மை எனச் பாரதியாரும் பொருள் கூறுகின்றனர்.

இளமை என்னும் மெய்ப்பாடானது கலித் தொகையில் ஏழு இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

இளமை மெய்ப்பாடு	திணை வாரியாகப் பாடல் எண்கள்
பாலை	கலித் 10:14-15, 13:27
குறிஞ்சி	கலித் 58:7-8, 57:7, 59:21
மருதம்	கலித் 86:26-27
முல்லை	கலித் 108:21
நெய்தல்	-
மொத்தம்	07

இது பெரும்பாலும் தலைவன் கூற்றிலேயே அமைந்துள்ளமை சுட்டுதற்குரியது குறிஞ்சிக் கலியில் தலைவி தன்னுடைய இளமைச் செருக்கினால் தான் கூறுவதை உணரவில்லை எனத் தலைவன் தலைவியைக் கடிந்து கொள்ளுமிடத்தும் (கலித்.58:7-8) சிறு பெண்களுடன் சிரித்து விளையாடும் போது பருவத்தின் வேகத்தால் வெளியே பந்தை எறிந்துவிட்டுப் பந்தின்பின்னாகவே ஓடிவரும் தலைவியைக் கண்டு கூறுமிடத்தும் (கலித். 57:7) வளர்ந்த பெண்ணான தலைவி இன்னும் சிறு பிள்ளைகளுடன் சிரித்துப் பேசி விளையாடுவது தான் நன்றாக இருக்குமோ என்று கூறுமிடத்தும் இளமை என்னும் மெய்ப்பாடு இடம்பெற்றுள்ளது. இதனை,

“நறு நுதலவரொடு நக்கது நன்கு இயைவதோ?”

(கலித் 59-21)

என்றும் தலைவியின் சிறுபிள்ளைத் தனத்தைக் கூறுமிடத்தும்,

“மண்டாத கூறி, மழ குழக்கு ஆகின்றே”
(கலித் 59-21) (5.108:21)

என்பதில் பொருத்தமற்றதை கூறிப் பிடிவாதம் செய்யும் குழந்தையைப் போன்று தலைவியின் செயல் உள்ளது என்று தலைவன் கூறுவதும் நன்கு விளக்கும். மேலும் தலைவி சிறுமியரோடு சேர்ந்து கோரைப் பொம்மைகளை செய்து

விளையாடுகின்ற இளமைப் பருவம் எனத் தலைவன் நினைத்தல் நகைக்குரியது. தன் இளமைப் பொருளால் நகை பிறந்ததை,

“நடுங்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே”
“திறவல்ல யாங்கழற யாரை நகுமிம் மகனல்லான் பெற்ற மகன்”

(5. 13:27) (5.86:26-27)

என்னும் பாடலடிகளால் அறிய முடிகின்றது.

இளமை என்னும் மெய்ப்பாடானது

பிறர்கண் தோன்றும் இளமை என்னும் அடிப்படையில் கலித்தொகையில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேதைமை

நகை என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றக்கூடிய நிலைக்களன்களில் மூன்றாவதாகச் சுட்டப் பெறுவது பேதைமை ஆகும். பேதைமை என்பதற்கு கேட்டதனை உண்மையா பொய்யா என்று ஆராயாது உண்மையாகவே கோடல் என்று இளம்புரணரும் அறிவின்மை என்று பேராசிரியரும் பொருள் கூறுகின்றனர். பேதைமை என்னும் மெய்ப்பாடானது 8 இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

தலைவனின் பிரிவுத்துயரால் வாடும் தலைவியின் துயரத்தை மேலும் மிகுவிப்பதாக இளவேனிற் பருவம் வந்தது. இது அறிவற்ற அமைச்சனின் திறனற்ற செயலால் பெருமையிழந்த அரசனின் நாட்டிலே வேற்றுப் படைகள் வந்து அடித்துக் கெடுப்பது போல தலைவனைப் பிரிந்த இளவேனிலானது துன்பப்படுத்தியது என்று ஒப்பிட்டுரைக் கப்படுகிறது. இதனை,

“பேதையோன் வினைவாங்க பீடு இலா அரசன் நாட்டு,
ஏதிலான் படைபோல, இறுத்தந்தது,
இளவேனில்”

என்னும் பாடலடிகள் விளக்கும். (கலித். 27:7-8)

அழகான பெண் ஒருத்தி தெருவில் வலம் வரும் பொழுது அவளின் கண்டவர்களின் உயிரைக் கொல்லும் தன்மையுடையதாக அமைகின்றது. (கலித்.56:14-15) தன்

அழகு பிறநக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாக இருப்பதை அறியாத பேதைய பெண்ணாகத் தலைவி இருத்தலைக் கண்டு தலைவன் அவளிடம் பேதையைப் போல பிறர் வருத்தத்தை நீ அறியவில்லையோ என வினவுவதை,

“பேதுற்றாய் போலப் பிறர் எவ்வம் நீ அறியாய்,

யாது ஒன்றும் வாய் வாளாது இறந்தீவாய்! கேளினி”

என்னும் பாடலடிகள் (கலித். 5.56:28-29) உரைக்கும். இதில் தலைவியின் பேதைமைத் தன்மை பிறருக்கு நகைப்பை உண்டாக்குவதற்குப் பதிலாக வருத்தத்தை மிகுவிப்பதாகவே உள்ளது.

முல்லைக்கலிப் பாடலில் தலைவி, தலைவனுடன் தான் கொண்டுள்ள களவு ஒழுக்கத்தைப் பெற்றோரிடம் தெளிவாகக் கூறத் தெரியாத தோழியை நோக்கி. “சொல் அறியாப் பேதை”

(கலித். 5.114:8)

எனக் குறிப்பிடுகின்றாள். இதில் தோழியின் பேதைமையால் தான் கொண்டுள்ள களவு ஒழுக்கம்தம் பெற்றோருக்கு உரிய வகையில் எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்ற வருத்தம் இம்மெய்ப்பாடு தோன்ற காரணமாக அமைந்துள்ளமை சுட்டத்தக்கது. இதனைத் தொடர்ந்து தலைவி தோழியிடம் நீ பெற்றோரிடம் சொல்லத் தெரியாமல் கூறியது போல அல்லாமல் தலைவனிடம் சென்று விரைவில் மணம் பேசுவரவேண்டும் என்பதை மட்டும் தெளிவாக, புரியுமாறு அவனுக்குப் விளக்கமாக கூறுவாயாக என்றுரைக்குமிடத்து தோழியின் பேதைமை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“சொல்லறியாப் பேதை” என்னும் சொற்றொடர் தலைவியின் பேச்சு மெய்ப்பாடாக அமைந்து தலைவிக்கு வருத்த நகையைத் தோற்றுவிப்பதாக உள்ளது. பேதைமைத் தன்மை கொண்ட தலைவியிடம் நாணமும் வந்து உடலிலே பரவ மடன் நகை என்னும்

மெய்ப்பாடு தோன்றக்கூடிய நிலைக்களன்களில் நான்காவது மடன் ஆகும். இதனை இளம்புரணர், செய்தியை உள்ளவாறு உணராமல் தவறாக உணர்தல் என்றும் மடவோர் சொல்லும் சொல், பிதற்றிக் கூறும் பித்தர் மொழி, தமக்கு உற்றுழி உதவும் சுற்றத்தாரை இகழும் மொழி, ஒருவரிடம் அடியவராகப் பணிபுரிவோர் அவரைப் பற்றிய உண்மையை ஆராயாது கூறும் மொழி, மெலியோர் தம்மை வலியோராக கருதிக் கூறுவது, வலியோர் தம்மை மெலியோராகக் கருதிக் கூறுவது, தம்முடைய பகைவரை நண்பராக மதித்துப் பேசுவது, ஒரு பெண்ணின் உள்ளத்தை உள்ளவாறு அறியாது காழுகன் தன் உள்ளத்தை அவள்பால் செல்லவிட்டுப் பேசுவது போல்வன பொருண்மை அறியாது திரியக் கொண்டு கூறும் மடன் பற்றியன. இவற்றை கேட்பவருக்குப் பிறர் மடம் பொருளாக நகை பிறக்கும் என்றும் கூறுகிறார். பெரும்பான்மையும் பெற்றோரும் தலைவனும் கற்பித்த செய்திகளை மனத்துக் கொண்டு தான் அவற்றை வெளிக் காட்டாதிருத்தல்” என்று பேராசிரியரும் விளக்கம் தருகின்றனர்.

முறுவல்

முறுவல் மெய்ப்பாட்டைப் பேராசிரியர் முறுவலித்து நகுதல் என்று கூறுகிறார். கலித்தொகையில் 6 இடங்களில் இம் மெய்ப்பாடு இடம்பெற்றுள்ளது. கலித் தொகையில் முறுவல், முறுவலாய், முறுவலார், முறுவலாள் போன்ற பெயர்களில் இம் மெய்ப்பாடு சுட்டப்பெற்றுள்ளது.

முறுவல் மெய்ப்பாடு	திணை வாரியாகப் பாடல் எண்கள்
பாலை	கலித்.15:25, 27:4,
குறிஞ்சி	
மருதம்	
முல்லை	

நெய்தல்	கலித்.119:7, 118:20, 140:27-28
கடவுள் வாழ்த்து	கட.வா:12-13
மொத்தம்	06

**“முளை நிரை முறுவலார் ஆயத்துள்
எடுத்து ஆய்ந்த”**

(கலித்.15:25)

“மாதரார் முறுவல் போல், மண மெளவல் முகை ஊழ்ப்ப” (கலித்.27:4,119:7)என்னும் பாடலடிகளில் முளை வரிசை போன்ற பல் வரிசையுடைய கன்னியரின் முறுவல் என்றும், மாதர்களின் முறுவல் போல் முல்லை அரும்புகள் அரும்பி உள்ளன என்றும் தனது மனம் கவர்ந்தவருடன் கூட்டத்தைக் கொண்ட மகளிரின் முறுவலை மாலைக்காலமானது தடை செய்யாது (கலித்.118:20) என்றும் முறுவல் மெய்ப்பாடு கட்டப்பெற்றுள்ளது.

மடலேறிய தலைவன், சுற்றி இருந்தோரிடம், முறுவலை உடையவள் தந்தது தான் இந்தக் காமநோய் என்கிறான். இதனை.

**“செறிந்த ஏர் முறுவலாள் செய்த இக்காமம்
அறிந்தும் அறியாது, இவ்ஊர்”**

(கலித்.140:27-28)

என்னும் பாடலடிகள் விளக்கும். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலிலும் சிவபெருமான் காபாலம் என்னும் கூத்தை ஆடும் போது உடனிருக்கும் உமையம்மை முல்லையை

ஓத்த முறுவலை உடையவள் என்பர் நல்லந்துவனார். இதனை, “தலை அங்கை கொண்டு, நீ காபாலம் ஆடுங்கால், முலை அணிந்த முறுவலாள் முன் பாணி தருவனோ?” (கலித்.கடவுள்.வா) என்னும் பாடலடிகள் விளக்கும். முறுவல் என்னும் மெய்ப்பாடானது கலித்தொகையில் பெண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக்கப் பட்டுள்ளமை சுட்டுதற்குரியது.

நகை

கலித்தொகையில் நகை என்னும் மெய்ப்பாடானது நகை என்னும் பெயரிலேயே பயின்றுவந்துள்ளது. நகை, நகூஉம், நகுவார், நகுக, நகுதரும், நகுபவள், நகுவன, நக்க என்பன போன்ற சொற்களால் 45 இடங்களில் காணப்பெறுகின்றது.

நகை மெய்ப்பாடு	திணை வாரியாகப் பாடல் எண்கள்
பாலை	கலித் 10:1-2, 15:25-26, 23:4-5, 27:3-4
குறிஞ்சி	கலித்: 40:1-3, 51:14-16, 55:3-4, 55:21-22, 60:8-9, 65:2-3, 65:28-29
மருதம்	கலித்: 71:6-7, 72:11-12, 74:15-16, 81:4-5, 82:13-14, 84:20-21, 92:23-24` 33-34, 93:11-12, 94:35-36, 97:4-7` 20-21, 98:37-38
முல்லை	கலித்: 102:38-39, 105:41-42, 108:6-7, 110:4-5, 119:6-7

தொகுப்புரை

ஆதிமனிதன் தன் உடல் உணர்ச்சிகளை உள்ளத்து தன் வெளிப்படுத்தினான் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றும் உடலசைவுகள் மெய்ப்பாடுகள் ஆகும். நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்பன தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் ஆகும். கலித்தொகையைப் பொருத்த வரையில் நகை என்னும் மெய்ப்பாடு நகைக்குரிய பொருளில் மட்டுமின்றி கேலிப் பொருளிலும் பயன்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. மேலும் நகை என்னும் மெய்ப்பாட்டில் அது பெருநகையாக

மாறுகின்ற போது தலைவியின் வருத்தத்தை உட்கொண்டு அமைகின்றது. தலைவன் பொருள்தேடுவதற்காகத் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறான்.

இந்நிலையில் இளமையும் காலமும் நிலையாக இருக்காது மூப்பு என்பது வந்தே தீரும் எனத் தோழிக் கூறும் மூப்பு என்னும் மெய்ப்பாடு புலப்படுத்தும் புதைபொருளாக நிலையாமை அமைந்தள்ளது. உடலில் தோன்றும் நோய் மட்டும் பிணியன்று மக்களின் உள்ளத்தில் தோன்றும் பிரிவினால் ஏற்படும் வருத்தமும் ஏக்கமும் பிணியே ஆகும். தலைவனின் பிரிவினால் தலைவிக்கு உள்ளத்தில் பிணி என்ற நோய் தோன்றுகின்றது.

இரவுக்குறிக்கண் தலைவன் வரும் வழி, தலைவிக்கு அச்சம் என்னும் மெய்ப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கிறது. இம்மெய்ப்பாடு வரைவை நோக்கி தலைவி செல்வதற்கும் தலைவனை வரைவுடன் படச் செய்வதற்கும் பெரிதும் உதவுகிறது. மன்னனின் கொடை பெருமிதம் என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்ற இடமளிக்கிறது. சினம் வெகுவாக எழும் தன்மையே வெகுளி எனப்படும். மனிதர்களிடம் இம்மெய்ப்பாடு தோன்றும் போது அழிவுக்கு வழிவகுக்கும் போர் உள்ளிட்ட துன்பத்தைத் தரும் சில செயல்கள் நிகழுகின்றன என்பதை இக்கட்டுரை வழி அறியமுடிகின்றது.